

BONUS

Rozdielne rozhodnutia krajských súdov

PDF

Predslov

Výber rozhodnutí z databázy spracovaných rozhodnutí v Právnom systéme EPI obsahuje sedem vybraných hmotnoprávných otázok, v ktorých krajské sudy k porovnateľnej problematike zaujali rozdielny právny názor.

Výber obsahuje odkazy na celé znenia citovaných rozhodnutí do databázy rozhodnutí súdov zaradených v systéme EPI.

Výber je spracovaný k právnemu stavu 18. 5. 2022.

Obsah

I. Rodinné právo:

1. Výživné viacerým deťom

Uznesenie KS Trnava sp. zn. 26CoP/40/2018 zo dňa 27. 11. 2018
Rozsudok KS Žilina sp. zn. 11CoP/15/2017 zo dňa 13. 6. 2017

2. Spätné priznanie výživného

Rozsudok KS Banská Bystrica 15CoP/10/2018 zo dňa 28. 3. 2018
Rozsudok KS Prešov sp. zn. 21CoP/108/2020 zo dňa 25. 2. 2021

3. Nárok na materské

Rozsudok KS Žilina sp. zn. 28Sa/14/2019 zo dňa 15. 10. 2019
Uznesenie KS Trnava sp. zn. 44Sa/5/2019 zo dňa 3. 2. 2020 bolo zrušené uznesením NS SR sp. zn. 9Sžsk/53/2020 zo dňa 30. 6. 2021 a vrátené krajskému súdu na ďalšie konanie

II. Občianske a obchodné:

4. Bydlisko konateľa

Uznesenie KS Bratislava sp. zn. 3Cob/121/2020 zo dňa 13. 1. 2021
Uznesenie KS Trenčín sp. zn. 8Cob/19/2018 zo dňa 16. 5. 2019

5. Predkupné právo

Rozsudok KS Prešov sp. zn. 23Co/106/2019 zo dňa 30. 9. 2020
Rozsudok KS Banská Bystrica sp. zn. 11Co/176/2019 zo dňa 13. 11. 2019

6. Premlčanie bezdôvodného obohatenia medzi podnikateľmi

Rozsudok KS Prešov sp. zn. 24Co/123/2017 zo dňa 21. 11. 2017
Rozsudok KS Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/8/2020 zo dňa 20. 2. 2020

7. Omeškanie poisťovne s vyplatením poistného

Uznesenie KS Prešov sp. zn. 7Cob/12/2020 zo dňa 12. 3. 2020
Rozsudok KS Žilina sp. zn. 10Co/80/2020 zo dňa 30. 12. 2020

1. K rozhodovaniu o výživnom, keď je rodič povinný poskytovať výživné viacerým deťom

K rozhodovaniu o výživnom, keď je rodič povinný poskytovať výživné viacerým deťom (KS Trnava na rozdiel od KS Žilina, sp.zn. 11CoP/15/2017)

Spisová značka: 26CoP/40/2018

Forma rozhodnutia: uznesenie

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 27. 11. 2018

Dátum uverejnenia v EPI: 27. 9. 2019

- I. Je potrebné zdôrazniť, že všetky deti majú rovnaké právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom „výživou“ dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa pritom rozumie zaobstarávanie resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný, telesný a duševný rozvoj dieťaťa, nevynímajúc aj náklady potrebné na uspokojovanie jeho bytových potrieb. Názor súdu prvej inštancie, že narodenie druhého dieťaťa zásadne nie je dôvodom na zníženie výživného, nakoľko otec sa slobodne a dobrovoľne rozhodol mať druhé dieťa, a teda je na ňom ako rodičovi, aby si zhodnotil, či má prostriedky na to, aby toto dieťa živil, je nesprávny (ako to správne namietal v odvolaní aj otec maloletého dieťaťa). Takýto záver by totiž bezprávne diskriminoval všetky ostatné deti výživou povinného rodiča o ktorých sa práve v prebiehajúcom súdnom konaní o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom nekoná.
- II. V prípade, že výživou povinný rodič má viacej vyživovacích povinností, je povinnosťou súdu aj v konaní o úpravu práv a povinností rodiča aj len k jednému z nich zistiť a vyhodnotiť všetky odôvodnené potreby všetkých takto výživou oprávnených osôb, a až na základe takýchto zistení určiť rozsah vyživovacej povinnosti povinného rodiča k tomu dieťaťu o ktorom sa práve koná, pravdaže zohľadniac aj finančné a iné povinnosti, ktoré má výživou povinný rodič voči jeho ostatným deťom, prípadne k ostatným osobám, ktorým je povinný poskytovať výživu.

K preukazovaniu výšky príjmov rodiča – podnikateľa a k vplyvu počtu detí na určenie výživného

Spisová značka: 11CoP/15/2017

Forma rozhodnutia: rozsudok

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 13. 6. 2017

Dátum uverejnenia v EPI: 12. 9. 2017

- I. V prípade posudzovania možností, schopností, majetkových pomerov povinného rodiča, ktorý je podnikateľom, je tzv. vyšetrovacia zásada podľa § 120 ods. 2, 3 OSP (od 1. 7. 2016 čl. 6 zákona č. 161/2015 Z. z. – pozn.autora) prelomená ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných pre rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima. Uvedená edičná povinnosť nie je viazaná na výzvu súdu. Dôkazná povinnosť teda v tomto prípade je na povinnom rodičovi - podnikateľovi, ktorý má preukázať relevantnými listinnými dôkazmi, že objektívne výsledky jeho podnikateľskej činnosti mu neumožňujú plniť si vyživovaciu povinnosť vo zvýšenom rozsahu. Zákon o rodine je špeciálnym právnym predpisom vo vzťahu k daňovým predpisom, ktoré sú všeobecné, a preto východiskovým usmerňovateľom pre posudzovanie potenciality príjmov povinného rodiča je výlučne Zákon o rodine. To znamená, že daňové priznanie či už fyzickej alebo právnickej osoby nie je pre zhodnotenie výsledkov hospodárenia podnikateľského subjektu z hľadiska Zákona o rodine smerodajné.
- II. Taktiež nemožno zohľadniť tvrdenie otca o tom, že platí výživné i v prospech ďalších maloletých detí, nakoľko v podstate je vecou otca, pokiaľ má záujem mať viac detí, ako si zabezpečiť dostatočné príjmy nato, aby tieto deti mohol v primeranom a požadovanom rozsahu zabezpečiť. Nie je možné znížovať životnú úroveň jedného dieťaťa na úkor ďalších detí.

2. K dôvodom hodným osobitného zreteľa pre spätné priznanie výživného pre maloleté dieťa

K dôvodom hodným osobitného zreteľa pre spätné priznanie výživného pre maloleté dieťa

Spisová značka: 15CoP/10/2018

Forma rozhodnutia: rozsudok

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 28. 3. 2018

Dátum uverejnenia v EPI: 24. 6. 2019

- I. Len pokiaľ existujú relevantné dôvody, ktoré je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré návrh na výživné nebolo možné podať skôr, len v takomto prípade súd môže prihliadnuť aj na neskôr podaný návrh na určenie výživného, v ktorom sa žiada výživné spätne. Takýmto relevantným dôvodom je napríklad zdravotný stav oprávnenej osoby, ktorý jej zabránil včas uplatniť si nárok, ako aj napr. konanie povinnej osoby, ktoré by malo znaky trestného činu spočívajúceho v bránení uplatnenia nároku na výživné oprávnenou osobou a pod. Priamo v normatívnom texte zákona je zapracovaná podmienka existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre možnosť spätného priznania výživného na maloleté dieťa. Zákonodarca túto podmienku zaviedol v snahe zamedzenia špekulácií a zneužívania možnosti priznávať výživné pre maloleté dieťa. Takáto sprísňujúca úprava od oprávnenej osoby vyžaduje zodpovedný a včasný prístup k riešeniu tejto otázky, t. j. aby návrh na určenie výživného bol podaný bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Len pokiaľ z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné, kde účastníci žiadajú o určenie výživného s určitým časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, môže súd výživné priznať aj spätne. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa posudzujú podľa konkrétnych okolností prípadu, pričom výnimočným dôvodom nie je napr. neznalosť možností uplatňovať si výživné, či zavádzanie povinnej osoby prisľubom o plnení výživného.
- II. To, že matka maloletého dieťaťa prihliadla na prisľuby otca dieťaťa ohľadne plnenia si vyživovacej povinnosti, neznamená pokiaľ zo strany otca dieťaťa nedochádzalo k plneniu vyživovacej povinnosti, matka nebola schopná tento návrh podať skôr. Táto skutočnosť nemôže byť hodnotená ako dôvod hodný osobitného zreteľa.

KS Prešov na rozdiel od KS BB, sp.zn. 15CoP/10/2018: Nesplnenie prisľubu platenia výživného zo strany povinného môže byť dôvodom pre jeho spätné priznanie

Spisová značka: 21CoP/108/2020

Forma rozhodnutia: rozsudok

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 25. 2. 2021

Dátum uverejnenia v EPI: 13. 8. 2021

Dôvodom hodným osobitného zreteľa môže byť aj situácia, kedy oprávnená osoba nemohla predvídať, že povinný nebude platiť výživné, resp. sa spoliehala na prisľub dodatočného splnenia zo strany povinného.

3. K nároku na materské v súvislosti s prácou vykonávanou mimo pomeru, z ktorého tento nárok vznikol

K nároku na materské v súvislosti s prácou vykonávanou mimo pomeru, z ktorého tento nárok vznikol (rozdielne od KS Trnava)

Spisová značka: 28Sa/14/2019

Forma rozhodnutia: rozsudok

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 15. 10. 2019

Dátum uverejnenia v EPI: 21. 1. 2020

- I. Podľa názoru správneho súdu je potrebné rozlišovať medzi termínom „riadna starostlivosť v zmysle zákona o rodičovskom príspevku“ a „starostlivosť v zmysle zákona o sociálnom poistení“. Táto diferenciácia je odôvodnená rozdielnym charakterom jednotlivých príspevkov - rodičovský príspevok nie je nemocenská dávka, ale štátna sociálna dávka a účel tejto dávky sa odlišuje od materskej najmä v zmysle § 2 písm. a) zákona o sociálnom poistení. Pojem riadna starostlivosť podľa zákona o rodičovskom príspevku umožňuje poskytovanie starostlivosti o dieťa aj pomocou inej fyzickej či právnickej osoby, čo zodpovedá účelu rodičovského príspevku, ktorým je zabezpečenie riadnej starostlivosti o dieťa, avšak nemusí byť zabezpečená konkrétnou osobou, avšak nezodpovedá vyššie vymedzenému účelu dávky materské, na ktorú má nárok len konkrétna osoba, ktorá samotnú starostlivosť vykonáva a ktorá má z tohto dôvodu znížený príjem zo zárobkovej činnosti. Preto je potrebné trvať na tom, že starostlivosť podľa zákona o sociálnom poistení bude vykonávať tá konkrétna osoba, ktorej sa dávka materské vypláca.
- II. Podmienka stanovená v § 49 ods. 1 vyžaduje prevzatie dieťaťa do starostlivosti a starostlivosť o toto dieťa tej osoby, ktorá si nárokuje na materské. Z tohto ustanovenia síce nevyplýva, že by zákon o sociálnom poistení zakázal vykonávať práce na základe iného pracovnoprávneho vzťahu počas poberania materského ako toho, z ktorého bol uplatnený nárok na materské, avšak podmienka prevzatia dieťaťa do starostlivosti a skutočná starostlivosť tou osobou, ktorá poberá materské, musí byť naplnená. Táto môže byť naplnená len v prípade, ak má otec dieťaťa dostatok času na túto starostlivosť, čo mu v danom prípade pracovný pomer na neskrátený pracovný čas nemôže umožňovať. Samotné zabezpečovanie skutočnej starostlivosti osobou, ktorá dieťa do starostlivosti prevzala, je možné odvodiť aj z ust. § 51 zákona o sociálnom poistení. Ak totiž dieťa prevzala do starostlivosti iná fyzická či právnická osoba ako tá, ktorá poberá materské, nárok na materské tejto osobe zaniká. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nárok na materské trvá jedine počas skutočnej a fyzickej starostlivosti o dieťa.

(KS Trnava na rozdiel od KS Žilina): Materské možno otcom priznať aj v prípade súbežnej práce popri rodičovskej dovolenke

Spisová značka: 44Sa/5/2019

Forma rozhodnutia: uznesenie

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 3. 2. 2020

Dátum uverejnenia v EPI: 20. 8. 2020

- I. Krajský súd je toho názoru, že Sociálna poisťovňa mala rešpektovať a priznať nárok na materské aj otcovi, ktorý po dohode s matkou dieťaťa prevezme dieťa do starostlivosti a v tomto čase bude na inú pracovnú zmluvu pracovať. Takýmto postupom totiž ani otec ani matka neporušujú podmienku riadnej starostlivosti o dieťa.
- II. Pokiaľ je umožnené zo strany správneho orgánu vykladať starostlivosť o dieťa zo strany matky, ktorá má nárok na materské tak, že táto matka môže počas poberania materskej pracovať, resp. toto dieťa môže umiestňovať na časť dňa do predškolského zariadenia, resp. o toto dieťa sa môže starať iná osoba, musí byť tento princíp dodržaný aj pri otcovi, inak by išlo o diskrimináciu pohlaví s výkladom tejto otázky.

Rozhodnutie 44Sa/5/2019 bolo zrušené uznesením NS SR sp. zn. 9Sžsk/53/2020 zo dňa 30. 6. 2021 a vrátené krajskému súdu na ďalšie konanie. Na rozdiel od krajského súdu kasačný súd zastáva názor, že žalovaná uviedla dostatok argumentov ako aj logických predpokladov vychádzajúcich z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré ju viedli v rámci správnej úvahy k opodstatnenému záveru, že žalobca nespĺňa podmienku starostlivosti o dieťa uvedenú v § 49 ods. 1 zákona o sociálnom poistení napriek tomu, že s matkou dieťaťa uzavrel dohodu o prevzatí dieťaťa do svojej starostlivosti.

4. K možnosti zápisu bydliska konateľov a spoločníkov do OR iba údajom o obci

KS BA na rozdiel od KS Trenčín (sp.zn. 8Cob/19/2018): Bydlisko konateľov a spoločníkov s. r. o. môže byť zapísané aj iba ako obec

Spisová značka: 3Cob/121/2020

Forma rozhodnutia: uznesenie

Súd: Krajský súd Bratislava

Dátum rozhodnutia: 13. 1. 2021

Dátum uverejnenia v EPI: 22. 9. 2021

Nie je úlohou registrového súdu nahrádzať nevyslovenú vôľu zákonodarcu. Ak by mal zákon eliminovať podnikanie „bielych koní“ tak by právna úprava bola konkrétnejšia, presnejšia a nepripúšťajúca rôzny výklad. V prípade ak zapisovaná osoba konateľa a spoločníka nie je vedená v registri diskvalifikácii podľa § 13a ods. 1, Obch. zák., nejedná sa o osobu ktorá v súlade s § 105b Obch. zák. nemôže založiť spol. s ručením obmedzeným a nie sú dané iné dôvody pre odmietnutie zápisu spoločnosti do obch. reg. tak skutočnosť, že konateľ a spoločník má uvedený trvalý pobyt - Spišská Nová Ves - nemôžu byť dôvodom na odmietnutie zápisu do obch. reg.. V rámci obchodného styku by mal každý postupovať tak, aby predchádzal vzniku škody. V prípade ak má spoločnosť pri osobe konateľa a spoločníka zapísané bydlisko len obec, je podľa názoru odvolacieho súdu a na posúdení obchodných partnerov na zváženie v akom rozsahu je rizikové s takouto spoločnosťou uzatvárať obchodné vzťahy.

KS Trenčín na rozdiel od KS BA (sp.zn. 3Cob/121/2020): Ako bydlisko konateľov s. r. o. nemôže byť v obchodnom registri zapísaná len obec, aj keby to bolo v súlade s reálnym stavom

Spisová značka: 8Cob/19/2018

Forma rozhodnutia: uznesenie

Súd: Krajský súd Trenčín

Dátum rozhodnutia: 16. 5. 2019

Dátum uverejnenia v EPI: 11. 6. 2019

- I. Navrhovateľ doručil nový elektronický návrh, v ktorom navrhol na zápis bydlisko konateľov a spoločníkov len Obec D., ako vyplýva z overovacích doložiek a teda, ktoré bydlisko je v súlade so skutočným právnym stavom.
- II. Pokiaľ sa navrhovateľ domnieval, že pre účely zápisu do obchodného registra sú splnené zákonom stanovené predpoklady, keď ako bydlisko konateľov a spoločníkov sa navrhuje zapísať iba obec pobytu, s týmto názorom nemožno súhlasiť. Postavenie a pôsobnosť konateľov spoločnosti s ručením obmedzeným je podrobne upravené v ustanoveniach § 133 až § 136 Obch. zák. a z tejto právnej úpravy nepochybne vyplýva, že konatelia ako štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným v rámci výkonu svojej funkcie vstupujú nielen do vzťahov s orgánmi verejnej správy a inými štátnymi orgánmi, ale aj do vzťahov vyplývajúcich z oblasti súkromného práva - nielen v rámci vnútorných vzťahov spoločnosti, ale aj s tretími osobami. Z týchto dôvodov zákonodarca vymedzil prísne kritériá, za splnenia ktorých túto pôsobnosť môžu určité osoby vykonávať, a tiež taxatívne stanovil údaje, ktoré sa ohľadne takýchto osôb musia zapisovať do obchodného registra. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov totiž nemožno opomínať ich účel a zmysel, ktorý nie je vždy vyjadrený len v slovách a vetách toho - ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu. Pokiaľ ide o osobu štatutárneho orgánu - konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným, účelom právnych predpisov iste nebolo, aby konatelia mali zapísanú ako adresu bydliska iba obec pobytu. Nenaplnil by sa tak totiž zmysel zákona ohľadne postavenia, pôsobnosti a zodpovednosti konateľa ako štatutárneho zástupcu, vyplývajúci z príslušných ustanovení Občianskeho i Obchodného zákonníka, upravujúcich konanie a zastupovanie právnických osôb.

5. K otázke, či predkupné právo zakladá oprávnenie na vykúpenie celého ponúkaného podielu, ale len na pomernú časť podľa veľkosti vlastneného podielu

KS Prešov na rozdiel od KS BB, sp.zn. 11Co/176/2019: Ak žiaden z ostatných spoluvlastníkov nechce prevádzaný podiel, môže sa záujemca domáhať celého podielu

Spisová značka: 23Co/106/2019

Forma rozhodnutia: rozsudok

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 30. 9. 2020

Dátum uverejnenia v EPI: 15. 4. 2021

Pokiaľ pri realizácii predkupného práva by prichádzalo do úvahy, aby prirástol spoluvlastnícky podiel, je podľa názoru odvolacieho súdu analogicky možné, aby aj pri žalobe podľa § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa oprávnený spoluvlastník domáhal celého spoluvlastníckeho podielu, pokiaľ nikto iný porušenie predkupného práva nenamietal. V danom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žiaden z ostatných spoluvlastníkov nemá záujem domáhať sa nárokov z neplatného porušenia predkupného práva, a teda žalobkyňa má právo na celý prevádzaný spoluvlastnícky podiel.

Predkupné právo nezakladá oprávnenie na vykúpenie celého ponúkaného podielu, ale len na pomernú časť podľa veľkosti vlastneného podielu

Spisová značka: 11Co/176/2019

Forma rozhodnutia: rozsudok

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 13. 11. 2019

Dátum uverejnenia v EPI: 27. 7. 2020

Ak nadobúdateľ oprávnenému spoluvlastníkovi, ktorého predkupné právo bolo porušené, vec (spoluvlastnícky podiel) neponúkne na kúpu dobrovoľne, môže sa podielový spoluvlastník domáhať nahradenia prejavu vôle nadobúdateľa rozhodnutím súdu. Súd má však limity svojho rozhodovania vymedzené práve uvedeným zákonným ustanovením, umožňujúcim iba pomerné vykúpenie podielu spoluvlastníka podľa veľkosti (spoluvlastníckych) podielov. Ani teleologickým výkladom druhej vety §-140 Občianskeho zákonníka podľa odvolacieho súdu nemožno dospieť k záveru prezentovanému odvolateľom, že spoluvlastníci, ktorí prejavili relevantným spôsobom záujem o nadobudnutie prevádzaného podielu, majú z titulu zákonného predkupného práva k dispozícii celý podiel. Okresný súd dospel k správnejmu záveru o tom, že žalobca by mal ako podielový spoluvlastník prevádzaných nehnuteľností s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/16 nárok na nahradenie prejavu vôle žalovaného na uzatvorenie zmluvy o prevode vlastníckeho práva iba vo veľkosti 1/16 z prevádzaných podielov.

6. K premlčaniu bezdôvodného obohatenia medzi podnikateľmi v súvislosti s porušením povinností neupravených Obchodným zákonníkom

K premlčaniu bezdôvodného obohatenia medzi podnikateľmi v súvislosti s porušením povinností neupravených Obchodným zákonníkom (na rozdiel od KS BB, sp.zn. 43Cob/8/2020)

Spisová značka: 24Co/123/2017

Forma rozhodnutia: rozsudok

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 21. 11. 2017

Dátum uverejnenia v EPI: 27. 7. 2020

Podľa názoru súdu je spravodlivé, ak sa na režim bezdôvodného obohatenia v prípade mimozmluvného záväzku, teda deliktuálneho záväzku dvoch obchodných spoločností ohľadom vydania bezdôvodného obohatenia bude aplikovať režim Občianskeho zákonníka pokiaľ sa týka otázky premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Nepochybne Obchodný zákonník má vlastnú úpravu premlčania, pričom inštitút vydania bezdôvodného obohatenia nepozná a vo svojich ustanoveniach uvádza, že tieto ustanovenia sa použijú vtedy, ak zákon neustanoví inak. Zo samotného znenia Obchodného zákonníka (§ 397), ktorý používa termín, „Ak zákon neustanoví inak“, použitím gramatického výkladu vyplýva, že môže sa jednať o iný zákon než Obchodný zákonník. Pokiaľ by mal zákonodarca na mysli to, že ak to neupravuje inak Obchodný zákonník, nepochybne by použil slovné spojenie „tento zákon“. Pokiaľ však vychádzame z gramatického a teleologického výkladu je zrejmé, že pokiaľ sa nachádza v inom zákone špecifická právna úprava, je nutné použiť túto právnu úpravu, vrátane osobitne stanovenej dĺžky premlčacej doby, tzn. úpravu Občianskeho zákonníka, ktorý je všeobecným predpisom vo vzťahu k Obchodnému zákonníku. Občiansky zákonník má osobitnú úpravu inštitútu bezdôvodného obohatenia, ktorú Obchodný zákonník nemá a k tomuto inštitútu sa viaže aj osobitná úprava ohľadom začatia plynutia premlčacej doby a samozrejme aj jej dĺžka.

K dĺžke premlčacej doby nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku bez právneho titulu medzi podnikateľmi

Spisová značka: 43Cob/8/2020

Forma rozhodnutia: rozsudok

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 20. 2. 2020

Dátum uverejnenia v EPI: 13. 11. 2020

Pokiaľ je žalovaný evidovaný ako vlastník stavby postavenej na pozemkoch žalobcu ako právnická osoba, ktorá má postavenie a povahu podnikateľa, nie je možné na beh premlčacej lehoty pri uplatnení práva na vydanie bezdôvodného obohatenia aplikovať ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka o premlčaní tak, ako to posúdil súd prvej inštancie, ktorý argumentáciu žalobcu o štvorročnej premlčacej lehote tak, ako ju upravuje § 397 Obch. zák., nevzal do úvahy. Žalobca si uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v 4-ročnej premlčacej lehote, ktorú bolo potrebné na prejednávanú vec použiť s prihliadnutím na povahu zmluvných strán, ktoré sú podnikateľmi a ktorá sa aplikuje ako lex specialis prednostne pred ustanoveniami o premlčaní upravenými v Občianskom zákonníku, pretože úprava premlčania obsiahnutá v Obchodnom zákonníku je vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu úpravou komplexnou.

7. K omeškaniu poisťovne s vyplatením nároku na poistné plnenie v súvislosti s povinným zmluvným poisteným

K omeškaniu poisťovne s vyplatením nároku na poistné plnenie v súvislosti s povinným zmluvným poisteným

Spisová značka: 7Cob/12/2020

Forma rozhodnutia: rozsudok

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 12. 3. 2020

Dátum uverejnenia v EPI: 6. 11. 2020

Ak poistné plnenie (jeho dôvodnosť alebo výška) je medzi poisťovňou a poisteným sporná a poisťovňa plnenie nevykoná (odmietne), dostáva sa poisťovňa do omeškania až vtedy, ak neplní na základe doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody.

KS ZA na rozdiel od KS Pr (sp.zn. 7Cob/12/2020): Nárok na úroky z omeškania z nevyplateného poistného plnenia vzniká už uplynutím lehoty podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.

Spisová značka: 10Co/80/2020

Forma rozhodnutia: rozsudok

Súd: Krajský súd

Dátum rozhodnutia: 30. 12. 2020

Dátum uverejnenia v EPI: 30. 9. 2021

- I. Je neakceptovateľné, aby nebol úrokom z omeškania sankcionovaný poisťovateľ za to, že poškodenému „neprizná“ plnenie vôbec, resp. ho nedôvodne zníži; postačujúcim by - podľa žalovaného - bolo, ak uvedené poškodenému riadne a včas oznámi. Práve takýto prístup vedie k nevhodnej praxi, kedy poisťovne (so skúsenosťou odvolacieho súdu možno uviesť, že minimálne s nedostatkom „dobrého úmyslu“) pri prvom posúdení nároku poškodeným ich nároky neopodstatnene výrazne kráti, eventuálne ich vôbec neakceptujú. Činia tak v podstate bez akéhokoľvek rizika, pretože ak ich dotknuté subjekty (spravidla po opakovanej vzájomnej komunikácii) aj zažalujú, v zmysle nimi prezentovaného výkladu by sa v omeškaní mohli/mali ocitnúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Ide o však o maximálne účelovú argumentáciu.
- II. Žalovaný ako poisťovateľ je v kontexte riešenej problematiky rovnakým dlžníkom ako každý iný subjekt. Jeho povinnosť plniť vzniká v zákonom určenej lehote (§ 11 ods. 7 prvá alinea zákona č. 381/2001 Z.z.) a v zákonom/v zmluve vymedzenom rozsahu. Pokiaľ tento rozsah zistí nesprávne (nie je podstatné či vedome alebo či „len“ na základe vlastných nedôsledností) - v menšom rozsahu, resp. plnenie, ktoré by mal poškodenému objektívne poskytnúť, neopodstatnene zníži, potom úrok z omeškania je sankciou za toto nesprávne zistenie rozsahu plnenia, resp. nedôvodné zníženie nároku poškodeného.

Zostaňme v kontakte

Naši **obchodní zástupcovia** sú vám k dispozícii kedykoľvek.

Naše operátorky sú vám k dispozícii každý pracovný deň v čase od 7.00 do 15.00 hod.

041/70 53 222

objednavky@pp.sk

Facebook

Linkedin

EPI – ekonomické a právne informácie

prináša spoločnosť Poradca podnikateľa, spol. s r.o., Žilina